

Dansk Sø-Restaurations Forening

Kontor-og foreningslokaler

Mose Alle 13
2610 Rødovre

Kontortid: Mandag-torsdag 9-16
Fredag 9-15

Telefon 36 36 55 85

Mandag - torsdag 9-15:30
Fredag 9-15:00

Sekretær (Vivi) 36 36 55 87
Kontingent (Corlis) 36 36 55 88
Faglig sekretær (Ole S.) 36 36 55 89
Faglig sekretær (Christian P) 36 36 55 86
Fax: 36 36 55 80
Girokonto: 542-4437
E-mail forening: dsrf@dsrf.dk
E-mail formand: formand@dsrf.dk
E-mail Ole S: faglig@dsrf.dk
E-mail Christian P: cp@dsrf.dk
E-mail sekretær: sekretaer@dsrf.dk
E-mail kasserer: kasserer@dsrf.dk
Internet: www.dsrf.dk

Formand:

Ole Philipsen
Privat telefon 26 37 12 35

Arbejdsløshedskasse

-Aalborg,	telefon	70 13 13 12
-Århus,	telefon	70 13 13 12
-Esbjerg,	telefon	70 13 13 12
-Herning,	telefon	70 13 13 12
-Kolding,	telefon	70 13 13 12
-Odense,	telefon	70 13 13 12
-Ringsted,	telefon	70 13 13 12
-Hillerød,	telefon	70 13 13 12
-Roskilde,	telefon	70 13 13 12
-Københavns kommune	telefon	70 13 13 12
-Københavns amt	telefon	70 13 13 12

Redaktion og annoncer

Ole Philipsen (ansvarshavende)
Ole Strandberg (opsætning)

Produktion:

Special-Trykkeriet Viborg a-s
Livøvej 1
8800 Viborg
Telefon 86 62 40 33

ISSN 0 109-0267

Oplag: 2.100 eksemplarer

Modtagergrupper:

Sø-Restaurationspersonalet i handelsflåden,
passagerskibe samt offshoreenheder. Endvide-
re rederier, færgeoverfarter, skibsproviante-
ringshandlere, sømandskirker m.fl.

Forsidebillede:

Første skibskokkeskole "Constance" placeret i indre københavnske havn omkring 1920'erne.

Afslapning
under kon-
centreret
TR-seminar i
København

**DSRF er partipolitisk uafhængig,
og må aldrig yde støtte til noget
politisk parti (vedtægterne § 2).**

REDAKTIONEN

af dette nummer
sluttet den 23. marts 2005
og lagt på nettet 23. marts.

Stof

til juni-nummeret skal være redaktionen i
hænde senest den 21. maj 2005.

Næste nummer

udkommer ca. 4. juni 2005.
på nettet (www.dsrf.dk) d. 31. maj.

INDHOLD

Leder.....	3
Søkost og sundhed.....	4
Foreningens regnskab 2004.....	10
Bestyrelsens kommentarer til regnskab	12
Talsmandstur til Algeciras.....	13
"Lidt at tænke på", kommentar Kai Tarp	15
Tak o.s.v.	16
Foreningen orienterer.....	17
Ind/Ud.....	18
Alcatel varsler fyringer.....	19
Royal Arctic Line og skoleskibet.....	19
BHT sejler ud i fri konkurrence.....	20
Nye og fratrådte tillidsrepræsentanter....	24
DFDS fornyr Oslo-bådene for 100 mill...	26
Uønskede søfarende i USA.....	27
Rids i dansk fagbevægelses... afs 11.....	28

A-kassen og rådighedsbekendtgørelsen

I de seneste måneder har foreningen været vidne til flere besynderlige tilfælde af noget vi kan kalde nidkær sagsbehandling på nogle regionskontorer. Det har i de konkrete tilfælde relation til dagpengelovens rådighedsbekendtgørelse, og sagsbehandlingen har været kendetegnet ved en vidtgående, og efter foreningens opfattelse, en unødvendig spørgelyst i forbindelse med dagpengebegæring.

Det er foreningens klare opfattelse, at Arbejdsformidlingen er tildelt den statslige rolle som vagthund i relation til den ledige. Der indkaldes til samtaler med dags varsel, der kontrolleres CV-oprettelse med videre kontrol af sammes brug, der spørges ud og aktiveres, - og, efter et sindigt indberetningssystem orienteres A-kassen om et væld af mistænkelige forhold (som i et horribelt stort antal tilfælde viser sig at være uden betydning, når A-kassen undersøger sagerne nærmere). Det er, stadig efter foreningens opfattelse, ikke A-kassens opgave, som en slags dobbeltkonfekt-vagthund, på eget initiativ at spørge ind til den lediges rådighedssituation fra dag 1, når der intet mistænkeligt foreligger.

A-kassens opgave er veldefineret som udbetaler af statsmidler når kriterierne for dagpengeret er opfyldt. Pengene udbetales til medlemmer, som selv betaler for A-kassens administration. På de præmisser skal A-kassen principielt genere medlemmerne så lidt som muligt, og udbetale dagpenge når intet lovmæssigt taler imod. Man skal ikke på eget initiativ lede og søge og hige om der dog ikke kunne være en grund til at afvise dagpengeret, med henvisning til manglende rådighed, når ingen indikationer forefindes for et sådant forhold. Det har vi netop statens egen institution AF til at kontrollere i det daglige.

Vi har også for nylig oplevet en anden slags situation, hvor Arbejdsdirektoratet næsten måtte vride armen om på en central sagsbehandler, for at omgøre en forkert beslutning om nægtelse af dagpengeret. Også her drejede det sig i sidste principielle ende om rådighedsbekendtgørelsen. Det er højst forvirrende. Arbejdsdirektoratet er staten. Det er statens penge. Hvis medlemmer er det?

Man kunne få den frygtelige fornemmelse at nogle sagsbehandlere kedede sig!

AOP

FTF-A LUKKER REGIONS Kontorer

Fra 26. april 2005, ændres lokalstrukturen i FTF-A.

Følgende kontorer lukkes:

Hovedkontoret i Nørregade

Fiolstræde

Vendersgade

Hillerød

Roskilde

De 4 førstnævnte flytter sammen i nye lokaler på Islands Brygge (Snorresgade 15), og Roskilde flytter til Ringsted-kontoret.

SØKOST OG SUNDHED

LÆSERBREVE

Af: Thomas K. Jensen
Overstyrmand, "Lexa Mærsk"

Kommentar til anmeldelsen af "FOOD AT SEA", nummer 1 2005.

Jeg må sige, at jeg er noget skuffet over at se en sådan anmeldelse af "FOOD AT SEA" i hovmestrenes eget fagblad!

Det er netop den slags fornyelse der skal til. Nye, sundere, mere spændende og varierede retter, med mindre fedt, mere smag, frugt og grønt, er hvad der efterspørges.

Langt størstedelen af hovmestrene kunne bruge noget inspiration. Der er desværre langt mellem dem som har mere på programmet end deres standard 7- eller 14-dages menu, med fed ribbenssteg,

medisterpølse, tørre hakkebøffer, kedelig paneret fisk, Statoil-kager og andre klassikere.

Alle og enhver kan se at kosten er alt for fed og sukkerholdig - det kræver blot et kig i spejlet eller på vores kollegaer, men de færreste gør noget ved det. De yngre generationer er bevidste om problemet, men kan sjældent stille noget op mod hovmestre med indgroede rutiner, og seniorbesætninger der med årene har opgivet at ændre på noget som helst.

Vi har set velvilje fra rederiernes side. Der er givet mere elastik i kostbudgetterne, sendt diverse kagebøger ud og slip-let pander er blevet standardvarer. Nu er der kun tilbage at håbe, at denne halvofficielle kagebog ikke kommer til at samle støv på hyldeerne.

Af: Niels Jørgen Skotvig, hovmester, 54 år hvoraf 29 år til søs

Vi har nu modtaget en maritim kogebog omhandlende mad til søs! Problemet er altså, at man til søs ikke får den rigtige ernæring, eller, skal det forstås derhen, at søfolk ikke ved hvad de skal spise? Vi kan ikke åbne en avis, et ugeblad eller et TV-program, uden at blive bekendtgjort med hvordan man lever sundt. Det tror jeg ikke nogen er i tvivl om. Søfolk er ikke anderledes end andre mennesker, de kan selv vælge fra og det gør de.

I mit rederis skibe, og dem er der mange af, er der tilbud om grøntsager, supper, frugt, kød, fiskeretter, pålæg, assorterede oste, desserter, salater og brød, kage, kiks, pasta, ris, nudler, æg, mælk, cereals, juice, yoghurt, kaffe eller te. Der er godt vand i hanerne....! Desuden hvad man ser hos den øvrige befolkning. Ofte er det udvalg vi har, langt større end det jeg for eksempel selv har hjemme i mit køleskab. Vi taler om voksne mennesker og mennesker i alle aldre med forskellig kulturel baggrund, og forskellige ønsker. Der er også fri sodand, nogle steder saftevand og en slop man kan købe slik og chokoladevarer i. Var der ikke det, fandt man nok en udvej alligevel, det er trods alt ikke forbudt at købe søde sager.

Men man keder sig over maden, og det gør man jo også i andre erhverv. Da jeg gik i skole, kedede jeg mig over min madpakke. Skulle jeg selv smøre den, var den også kedelig. Skolekøkkenets tilbud var i særdeleshed kedeligt. På spejderlejr var den både uhumsk og kedelig. Som soldat var maden ubeskrivelig kedelig, og de gange jeg har været indlagt på et sygehus har maden været kedelig. Jeg har været på mange kurser og der har maden oftest været kedelig. På kokkeskolen i sin tid, var der en kantine hvor

alle var enige om at maden var kedelig. På mange hoteller rundt om hvor vi bor er maden også kedelig, og under rejserne i flyvemaskinerne er maden både kedelig og dårlig. Når det er en dansk hovmester der laver maden, hører han ofte den er kedelig og en filippinsk kok får at vide at maden er kedelig. Jeg har arbejdet sammen med danske, amerikanske og tyske kokke på amerikanske boreplatforme, hvor arbejderne klagede over at maden var kedelig. På baserne i Grønland bliver maden kedelig. Når jeg tænker over det, er det kun når vi går sammen med konen/kæresten og fifler med maden, at det ikke er kedeligt. Eller når mor lavede mad om søndagen, det var bestemt ikke kedeligt. Eller når man hiver den store tegnebog frem og spiser på rigtig fin restaurant, så er det heller ikke kedeligt. Men nu er det altså sådan, at vi er ude at sejle godt halvdelen af tiden!

Tilbage til at folk selv vælger/vælger fra. Søfolk tager kun det de kan lide. Resten lader de stå på bakkerne og fadene. Ingen kan tvinge voksne mennesker til at synes om noget de ikke fundamentalt bryder sig om. Der er grøntsager nok, både fint og groft brød o.s.v., men hvem

skal sige til en voksen mand på 26 år, at han ikke udelukkende må spise Nutella om morgenen, eller skal holde op med at drikke 12-14 colaer om dagen.

Hvem skal sige til en filippiner, at det er usundt at han vælger æg både morgen og aften, og kun vil spise kød, sojasauce og ris? Eller danskeren der kun spiser ris men ikke kartofter? Hvem skal fortælle den tunge dreng at 6 frikadeller er for meget, og han burde vælge sovsen fra? Skal skipperen eller skal hovmesteren? Det er jo uudholdeligt at blive ved med at høre om hvad søfolk skal. Og ikke skal. Søfolk er ikke anderledes end folk i land. De ønsker klart nok at tilrettelægge deres liv efter eget temperament, og ikke efter hvad andre mener er bedst for dem selv. Man kunne selvfølgelig fjerne alt det usunde i skibene, men tanken er ligeså utopisk som at fjerne al det usunde fra hylderne i supermarkederne.

Den megen tale om søfolks kortere levetid, er et resultat fra en tid hvor der var fri spiritus i skibene. Hvor en del af søfolkene boede i Manila, Bangkok, Kobe eller på Mindehotellet i København, og hvor mange søfolk kæderøg. Det gør de ikke mere. Cigaretsalget er halveret på bare 8 år, og hvor mange folk på kontorerne derhjemme kan sige at de holder pauser på 3 måneder hvor de ikke rører spiritus? Den person som har vægtproblemer her, ville have de samme problemer i land. Der er rigtig mange slanke søfolk, men de er ikke interessante i statistikkerne. Statistik er taknemmelig. Her bliver alle sat over en kam.

Der er fordele og ulemper ved det hele, også ved jobs i land. Skulle vi så ikke se og komme videre? Søfolk har selv valgt at sejle, politibetjente vælger tjeneste ved politiet, sygehuspersonale på sygehu-

sene og så fremdeles. Det er ynkeligt at blive ved med at høre om hvor synd det er for søfolk, først det ene og så det andet. Det er ikke nogen videnskab at sejle, det er en beskæftigelse.

Til sidst om kagebogen. Den er fin nok for dem der har tid og mulighed for at kunne købe de omtalte varer, samt servere dem a la carte! Desværre er tiden ikke til enkeltmandsbetjening de steder jeg har været. Vi spiser oftest i 3 hold, og ved ankomst og afgang ved ingen hvornår folk har tid til at spise. Ingen er i tvivl om at det oftest er i spisetiden der skal arbejdes forskudt. Derfor skal maden kunne holdes varm og rimelig frisk, og kan ikke wok-steges eller grilles i forvejen. Fintskåret kød og grøntsager klasker jo sammen i løbet af få minutter.

Afpudset tun-filet, friske muslinger, tigerrejer, kyllingebryster og et utal af eksotiske friske urter og grøntsager med flotte navne. Det lyder jo som et af de bedste spisesteder i København. Men for os i den almindelige tank og feeder/containerfart - hvor der kan være 3 og 6 uger til den næste proviantering, hvor skibshandleren har været to dage undervejs eller varerne er pakket 3 dage i forvejen, eller hvor provianten har stået i sandet på en arabisk kaj i 22 timer - ja, der må man sige, at man nok har overvurderet vores muligheder for at kunne få gavn af den. Endelig er der jo den uomtvistelige kendsgerning, at hovmesteren har budgetter som enhver anden seniorofficer, der skal overholdes.

Det er i øvrigt krænkende for enhver danskers følelse af national bevidsthed, at engelsk er valgt som sprog nr. 1, hvorefter det danske er at finde på side 2. Er denne maritime kagebog ikke lavet for penge der er betalt af danske skatteydere?

Af: Sekretariatschef Morten Vinter, Søfartens Arbejdsmiljøråd, og ernæringskonsulent Karen Svarre Asmussen.

Kære Hovmester Ole Nielsen

Dejligt at få respons på vores kokebog, tak for det!

Søfartens Arbejdsmiljøråd har valgt at lave en flot kokebog med et professionelt layout, da vi synes, søens folk fortjener at få en kokebog, de kan være stolte af, som er deres egen, og som er levende. Dvs. at alle (som du) kan give ideer til nye opskrifter, der kan sættes i. Vi valgte dette layout frem for f.eks. et sort/hvidt hæfte, fordi vi håber, det kan vække opsigt og give hovmestrene/kokkene og besætningen lyst til at bladre i kokebogen.

Selvfølge kan der altid kigges i andre kokebøger, men vi ønskede også at inspirere nogle af de hovmestre/kokke, der har lyst til at forny sig, og som måske ikke selv går på opdagelse på nettet eller i bøger.

Det er godt at læse, at du mener, at alle udlærte kokke, der ønsker at forblive i skibene fremover, har en interesse i at lave

sund og varieret kost. Det giver en god mulighed for udvikling i den sunde retning.

Du tror på, at de fleste kokke/hovmestre har deres egne opskrifter på sund kost. Det er vi nok ikke helt enige om og dog – hvad er sund kost? Det kunne det være rigtig spændende at få frem, for vi tror helt sikkert, alle kokke/hovmestre synes de generelt laver sund mad, men hvis vi tager efter de seneste undersøgelser, bliver søfolk også overvægtige. Er det pga. maden til søs, fordi de spiser for meget "sund kost", eller fordi de spiser for meget, når de er hjemme?

Et af formålene med denne kokebog er netop at komme i dialog med jer for at vende tendensen til stigende overvægt blandt søfolk. Ikke ved at besætningen skal lide afsavn, men ved positiv inspiration. Kokebogen er ment som et af midlerne til fremme af sund kost, men den kan bestemt ikke stå alene. Vi mener også helt klart, at rederierne skal bakke op om jer både med hensyn til efterud-

dannelse og indkøb af nye råvarer. Lad os få en dialog og bruge kokebogen som inspirationskilde.

Måske du her kunne inspirere os med dine egne opskrifter på sund kost.

Opskrifterne i kokebogen er ikke hentet hjem fra finere restauranter i Frankrig, men er fra kokke/hovmestre i den danske handelsflåde og inspireret af kokebøger til almindelige danskere. Det har været meget vigtigt for os ALTID at have to hovmestre med i køkkenet, når vi afprøvede opskrifterne til kokebogen for at sikre os, at de ikke var for svære, og at alle råvarer kunne fås.

En opskrift må ikke fylde mere end én side for netop ikke at være for lang og indviklet. Vi er kede af, at du har opfattet kokebogen som finere fransk madlavning. Det må vi have med i overvejelserne ved næste sæt.

Et glas god rødvin med alle dens antioxidanter er sundhedsfremmende. Så hvis opskrifterne giver lyst til det, og rederiet ellers tillader det, er et glas vin godt for både krop og sjæl. Det har ikke været projektgruppens hensigt, at retterne skulle stimulere til et højere indtag af alkohol.

Endnu engang er det dejligt at høre, at uddannede hovmestre/kokke er interesserede i sund kost. Det synes vi skal være startskuddet til en god dialog mellem os fagfolk på land og jer. Vi har erfaret, at der er stor forskel på, hvad hovmestre/kokke i dag serverer og mener, er sund kost. Det er også det, vi ofte hører fra besætningsmedlemmer.

Søfartens Arbejdsmiljøråd vil arrangere et kursus med udgangspunkt i jeres dagligdag og med fokus på, hvad sund kost er, og hvordan vi udvikler en sundhedsfremmende trend på skibene. Vi håber at se dig der.

KURSUS FOR SØENS GASTRONOMISKE FAGFOLK
ÅRHUS 14. OG 15. APRIL
DER ER STADIG LEDIGE PLADSER. TILMELDING 36 36 55 85

Jeg gik på afmagringskur og på vandvognen. På fjorten dage tabte jeg to uger.
Joe E. Lewis

Det er en misforståelse, at man ikke kan more sig uden spiritus, men det er da heldigvis en misforståelse, der sjældent opstår.
Robert Storm Petersen

Giv mig kyskhed og afholdenhed - men ikke endnu.
Augustin

Så tumler jeg fra begær til nydelse og længes i min nydelse efter begæret.
Johann Wolfgang von Goethe

Alt hvad jeg virkelig holder af, er enten umoralsk, ulovligt eller fedende.
Alexander Woolcott

Dansk Sø-Restaurations Forening

Resultatopgørelse

1. januar - 31. december 2004

	2004	2003
Kontingentindtægter	5.671.694	5.036.987
Salg af bøger og artikler	6.138	3.566
Tilskud fra Rederiforeningen til dækning af administration af feriepenge	10.000	14.000
Indtægter	5.687.832	5.054.553
Faglige omkostninger	970.967	1.034.429
Personaleomkostninger	1.936.183	1.589.355
Lokaleomkostninger	15.066	79.211
Administrationsomkostninger	549.201	448.827
Diverse medlemsomkostninger	248.424	340.154
Fagbladet	154.962	152.597
Omkostninger	3.874.803	3.644.573
Resultat før afskrivninger	1.813.029	1.409.980
Afskrivninger	-127.778	-704.660
Resultat før finansielle poster	1.685.251	705.320
Finansielle indtægter	259.220	238.814
Finansielle omkostninger	-2.419	-272
Urealiserede kursreguleringer	1.931	26.085
Realiserede kursgevinster	560	323
Resultat før ekstraord. poster og skat	1.944.543	970.270
Godtgørelse ved forlig	155.000	80.000
Resultat før skat og hensættelser	2.099.543	1.050.270
Skatter og afgifter	-160.723	-145.800
Årets resultat før hensættelser	1.938.820	904.470
Årets hensættelser	-1.000.000	-410.000
Årets resultat	938.820	494.470

der foreslås overført til kapitalkontoen

BALANCE pr. 31. december 2004

AKTIVER

2004**2003**

Ejendom	3.495.685	2.465.807
Driftsmateriel og inventar	334.685	256.450
Materielle anlægsaktiver	3.830.370	2.722.257

Obligationer	4.538.703	4.102.144
Aktier	750.165	745.177
Finansielle anlægsaktiver	5.288.868	4.847.321

Anlægsaktiver	9.119.238	7.569.578
----------------------	------------------	------------------

Mellemregning Uddannelsesfonden	0	3.649
Tilgodehavende skat	14.324	15.000
Diverse tilgodehavender	101.861	140.505
Periodeafgrænsningsposter	132.799	115.728
Tilgodehavender	248.984	274.882

Likvide beholdninger	2.341.547	1.544.175
-----------------------------	------------------	------------------

Omsætningsaktiver	2.590.531	1.819.057
--------------------------	------------------	------------------

Aktiver i alt	11.709.769	9.388.635
----------------------	-------------------	------------------

PASSIVER

Egenkapital	9.334.504	8.395.684
--------------------	------------------	------------------

Hensættelser	1.000.000	438.000
---------------------	------------------	----------------

Byggecredit	879.286	0
Feriepenge rederiforeningen	27.318	30.515
Anden gæld	468.661	524.436

Kortfristet gæld	1.375.265	554.951
-------------------------	------------------	----------------

Gæld	1.375.265	554.951
-------------	------------------	----------------

Passiver i alt	11.709.769	9.388.635
-----------------------	-------------------	------------------

Garanti- og leasingforpligtigelse	0	0
-----------------------------------	---	---

BESTYRELSENS KOMMENTARER TIL ÅRSREGNSKABET 2004

På de foregående sider er foreningens årsregnskab for 2004 gengivet. Bestyrelsen vil her kommentere forskellige punkter i årsregnskabet, så medlemmerne kan få uddybet evt. spørgsmål.

DRIFTREGNSKABET

Kontingent indtægter: Foreningens positive medlemsudvikling gennem de senere år slår her igennem. I 2004 er kontingentindtægterne steget med mere end 600.000 kr. i forhold til 2003. Det som især er positivt ved dette er, at det er sket uden stigninger i kontingentet i 2003 og 2004.

Foreningskontingentet for aktive medlemmer er 295 kr. pr. måned, hvilket er uændret siden 1999, hvor det blev sat ned fra 365 kr. til 295 kr. I 2005 må foreningen desværre forvente en lavere kontingentindtægt. Det skyldes især at 4 mobile borerigge har forladt den danske del af Nordsøen, og derved fjernet ca. 100 DSRF-stillinger.

På **udgiftsiden** er der stigning i udgifterne for personale i forhold til 2003. Det skyldes ikke store lønforhøjelser. De ansatte er steget i løn efter statens takster (ca. 2,6 %). Grunden er at faglig sekretær Christian Petersen blev ansat medio 2003, og hele den øgede lønudgift p.g.a. en ekstra ansat derfor først er slået igennem i 2004. Samtidig er 2004 det første år hvor foreningens bogholder, Vivi Puge, ikke har været udlånt deltids til anden side, og hvor foreningen derfor har fået lønrefusion fra anden side.

Stigningen i administrationsomkostninger skyldes især portoforhøjelser. Til gen-

gæld er øvrige udgiftsposter lavere end i 2003 eller ens.

Foreningens overskud efter skat var i 2004 på 1,93 million kroner. Bestyrelsen har af dette hensat 1 million kroner til planlagte særlige udgifter i 2005. Dette er f.eks. inventar til foreningens tilbygning, planlagt vedligeholdelse af ejendom og grund, kurser til medlemmer, tilskud til foreningens fonde, repræsentantskabsmøde samt etableringsudgifter i forbindelse med kartelsamarbejdet med Metal Søfart. Dette betyder at det regnskabsmæssige overskud for 2004 er på 938.820 kr.

BALANCE

På **aktiv-siden** skal man bemærke, at foreningens værdipapirbeholdning er steget med mere end 400.000, eller ca. 10 % i forhold til 2003. Kontantbeholdningen er steget med ca. 800.000 kr. i forhold til 2003, en stigning på 34 %. I alt er foreningens aktiver steget med ca. 2,3 millioner i 2004.

I værdipapirer, aktiver og passiv oversigten, er foreningens fonde ikke medtaget, da disse er selvstændige økonomiske fonde.

I **passiver** er der en stigning i gældsposter. Dette skyldes en byggekredit foreningen har brugt i forbindelse med tilbygningen på foreningens ejendom i Rødovre. Denne byggekredit vil blive afviklet i forbindelse med byggeriets færdiggørelse i foråret 2005. Det er bestyrelsens holdning som hidtil, at foreningen ikke ønsker gæld, eller lån i ejendomme.

Det som i passiver er opført som anden gæld, er udgifter som foreningen endnu ikke har skullet indbetale/udbetale for 2004. Det er ATP, AM og A-skat for de ansatte for december 2004, og feriepenge til ansatte optjent i 2004 til udbetaling i 2005.

I alt må foreningens driftsøkonomi betragtes som endog særdeles tilfredsstillende. Der er et fornuftigt forhold mellem indtægter og udgifter. Dette betyder at foreningen også i 2005, og formentlig i 2006, fortsat vil kunne undlade at skulle have stigninger på foreningskontingentet.

Bestyrelsen

TALSMANDSTUR TIL ALGECIRAS UGE 7 2005

Af: Svend Aage Wulf Larsen
E-mail: masv@tdcadsl.dk

Så har jeg igen haft fornøjelsen af at være en tur i Algeciras, for at besøge kollegaerne som kom ind med skibene der. Det var som sidst rart at mødes og få en snak med de forskellige. Generelt var alle tilfredse, og denne gang var jeg heldig kun at møde en som ikke var medlem af DSRF, men som fra starten gerne ville høre hvordan han blev medlem. Væbnet til tænderne denne gang, kunne jeg straks give ham en indmeldelse, og håber snart at kunne byde ham velkommen i foreningen.

På "Laura Mærsk" var det en gammel bekendt jeg mødte. Trods det at vi lige skulle have orden på minderne fra gammel tid, fik vi en god snak om: overenskomst, den nye kagebog som han var godt tilfreds med, hovmesterens arbejde nu og i fremtiden, det nye med at bestille i RDRM - som jeg vender tilbage til.

På "Sorø Mærsk" skulle kollegaen først lige have sat på plads, at en talsmand er ulønnet og bruger sin ferie på at besøge skibene. Så var jeg meget velkommen og vi fik en god snak. Holdningen til kagebogen var at den var spild af penge. Desuden gjorde han opmærksom på, at det ofte er et problem at få leveret stores i Algeciras fra Danmark. Indkøbsafdelingen er åbenbart for sent ude med deres bestilling, og dette skulle være sket i flere tilfælde til andre skibe også.

"Jeppesen Mærsk". Det er mit gamle

skib og vi måtte vende hvad der var sket siden jeg var der, før vi gik til det alvorlige, med overenskomst og spørgsmål. Der var spørgsmål om feriepenge som jeg fik forklaret. Her havde man endnu ikke modtaget kgebogen.

”Christian Mærsk”. Hovmesteren var meget glad for at få besøg af en kollega, og mente at det var for lidt vi så til hinanden når vi f.eks. ligger i havn sammen. Jeg kan kun være enig heri. Vi fik snakket om skat, kgebogen, tjaja, som inspiration OK.

Problemer med at få lov til at skifte skibstype. Han havde da fået et andet skib, men af samme type og i samme rute. Det var ikke lige hvad han ønskede og overvejer meget at stoppe til søs. Måske Crew skulle lytte lidt bedre til de ansatte og deres ønsker, så de kan holde på en god medarbejder.

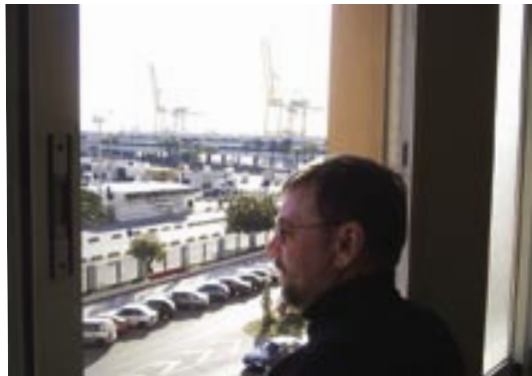
Der var absolut ingen som var tilfredse med RDRM systemet og alle efterlyste et kursus. Gerne inden noget sådan trækkes ned over hovedet på os. Så en stor opfordring til rederiet er kursus nu for alle hovmestrene.

Det er min opfattelse at alle er glade og tilfredse med overenskomsten og rammeaftalen. Dog et vanligt suk fra Vestafrika-sejlerne, som mener at de burde have et tillæg for at have myndigheder på ruten.

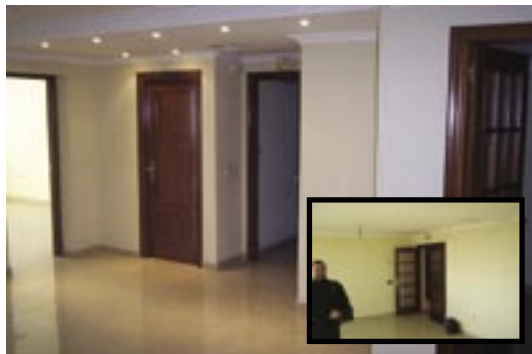
En kaptajn havde hørt at jeg kom og besøgte dem, og ville lige være sikker på at en sådan talsmand også måtte komme på skibene. Jeg har ladet mig fortælle at det fik han ja til fra flere kilder i rederiet, og vil takke for det gode samarbejde herfra også

Sømandspræsten i Algeciras, Asger Mørch, var som vanlig en stor hjælp. Jeg kørte til skibene med ham hver dag, og han er altid flink til at sørge for hotel til os. En stor tak til ham for et godt samarbejde.

Under mit besøg var jeg oppe og se de lokaler som med tiden skal blive Sømandskirken, og det bliver et dejligt åndehul for

Sømandspræsten Asger spejder efter skibe fra de nye lokaler.

søfolkene som kommer der, det er jeg ikke i tvivl om, se selv på billederne om I ikke giver mig ret. Der vil blive billard, sikkert IT-cafe, mulighed for at ringe hjem og TV-stue hvortil man meget ønsker sig en stor plasmaskærm. Jo det skal nok blive godt.

**Af: Talsmand
Kai Tarp.**

Svar på Corneliussens læserbrev.

"LIDT AT TÆNKE PÅ"

Svend E. Corneliussen oplyste i sidste nummer af bladet i et læserindlæg at "...meldte mig ind i foreningen igen fordi jeg ville være solidarisk med dem der ville strejke...". Det havde jo nok været bedre hvis han havde meldt sig ind i solidaritet med de hovmestre, der hele tiden har betalt kontingent med henblik på at vi alle, og altså også Corneliussen, har kunnet få en god overenskomst! Det er solidaritet så det batter, og heldigvis er vi mange som har stået sammen for arbejdet om

god løn, gode arbejdsforhold, uddannelse, fortsat beskæftigelse af danskere, gode kollegaer osv, medens enkelte har valgt at køre på friløb.

Mig bekendt var der aldrig snak om at hovmestrene ville strejke, men hvis det skulle ske er det selvfølgelig godt at have en forening bag sig. Måske havde Corneliussen misforstået situationen, og samtidig troet det var sidste udkald for at være sikret konfliktunderstøttelse? At melde sig ind for at være solidarisk i en konflikt er noget absurd - hvor skal pengene så komme fra til at yde konfliktunderstøttelse?

DANA som førerhund! Den tænkte jeg lidt på, og hvor de skulle lede os hen? Takket være en god forening har vi ved de sidste overenskomstforhandlinger bevist, at vi sagtens kan klare skærene selv.

Runde fødselsdage i perioden 10/04/05 - 10/06/05

Christin Shervington - 4 Whatfield Way, Stowmarket, IP14 2 RB Suffolk, GB - fylder **50 år den 13. maj**

Tom Rene Bjørn Larsen - Venslev Eng-havevej 105, Venslev, 4243 Rude - fylder **50 år den 17. maj**

Jaime Tabo Gaerlan - Vigerslevvej 276 A 1.tv., 2500 Valby - fylder **60 år den 19. maj**

Else M. Christensen - Fridasholmvej 109, 5240 Odense NØ - fylder **80 år den 22. maj**

Edith Frihaug - Blomstervænget 3, 9900 Frederikshavn - fylder **80 år den 29 maj.**

Ingrid Kirstine Jespersen - Kirke-stræde 3, Strynø, 5900 Rudkøbing - fylder **70 år den 15. april**

Kurt Nissen - Stenhøjs Alle 11, 6715 Esbjerg N - fylder **50 år den 15. april**

Aksel Nielsen - Rørholtvej 53, Ulsted, 9370 Hals - fylder **60 år den 16. april**

Ulla Sørensen - Ny Østergade 52, 3700 Rønne - fylder **60 år den 18. april**

Ulla Poulsen - Nattergalevej 84 st.tv., 2400 København NV - fylder **70 år den 24. april**

Henning Barnkob Pedersen - Vildtbanepar-ken 73 D, 2635 Ishøj - fylder **60 år den 2. maj**

Kurt Sørensen - Parkvej 7, 4534 Hørve - fylder **70 år den 8. maj**

JUBILÆUM

I perioden 10/04/05 - 10/06/05

Jens Birkmann Hansen har den 1/5 2005 været medlem af foreningen i 25 år.

Helle Bech har den 1/5 2005 været medlem af foreningen i 25 år.

Else M. Christensen har den 1/5 2005 været medlem af foreningen i 25 år.

Mogens Conrad har den 1/5 2005 været medlem af foreningen i 25 år.

Ursula Perbandt har den 13/5 2005 været medlem af foreningen i 40 år og udnævnes derved til æresmedlem.

Mange tak for opmærksomheden og de smukke lysestager jeg modtog på min 60 års fødselsdag.

*Venlig hilsen
Ursula Hede Kristensen, Esbjerg*

Du skal tro...

De siger: Hvis du ikke kan andet end at kritisere bør du holde mund! Jeg siger: Enhver forandrings begyndelse er, at nogen fornemmer , der er noget galt, og at de tør sige det højt. Du skal tro du er noget.

Jeg vil takke mange gange for den smukke gave jeg fik tilsendt på min 50 års dag, jeg tænder med glæde lysene i stagerne hver aften.

*Venlig hilsen
Birgit Andersen*

Sent er bedre end aldrig men min glæde og taknemmelighed er ikke mindre af den grund. De er meget skønne stagerne til min 80 års fødselsdag, de varmer i dobbelt forstand. Tusind tak.

Judith C. Jensen

Hjertelig tak for venlig opmærksomhed ved min fødselsdag.

Anna Bregendahl

Jeg vil gerne sige tak for den fine gave jeg fik til mit jubilæum, det var pænt af jer og tænke på mig.

*Med venlig hilsen
J. Bramsen Mortensen*

Mange tak for de flotte lysestager jeg modtog i anledning af min fødselsdag d. 17/1.

*Med venlig hilsen
Finn Erik Hågensen*

Hjertelig tak for venlig opmærksomhed på min fødselsdag.

Arne

En stor tak for de fine lysestager jeg fik til min 60 års dag. Også en stor tak til alle de kollegaer der glædede mig på denne dag.

*Med venlig hilsen
Lis Nielsen*

FORENINGEN ORIENTERER

Ferier

Ole Strandberg 29/3-3/4 + 25/4-29/4
Vivi Puge 2/5-4/5
Corlis Hansen 9/5-13/5

Kontoret lukket

Fredag den 6. maj.

TR-seminar

Foreningen afholdt fagligt seminar for vores tillidsrepræsentanter i dagene 17.-18. februar.

Vi havde gæsteindledere udefra, henholdsvis Carl Henning Petersen fra Danmarks Rederiforening, og Lasse Rasmussen fra FTF-A.

Indmeldelser i perioden 18-01-2005 til 10-03-2005

IND	EFTERNAVN	FORNAVN	REDERI
20-01-2005	Christoffersen	Ib Juul	A.P. Møller
01-03-2005	Espersen	Sussie Folkmann	BornholmsTrafikken
28-02-2005	Piilgaard	Ronni Michael	BornholmsTrafikken
01-12-2004	Hostrup	Merete Kann	DFDS
01-02-2005	Meulengracht	Helle	DFDS
09-02-2005	Eskesen	Bethina	DFDS
09-02-2005	Nielsen	Michael S.	DFDS
09-02-2005	Poulsen	Helle Rønnov	DFDS
21-02-2005	Løystrup	Louise	DFDS
21-02-2005	Olesen	Marie	DFDS
01-03-2005	Eskjær	Helene	DFDS
01-03-2005	Nowak	Ole	DFDS
01-03-2005	Petersen	Joe Lehmann	DFDS
01-03-2005	Winther	Kim	DFDS
02-03-2005	Brink	Magnus	DFDS
02-03-2005	Corneliussen	Cornelius Chr. Lundsgaard	DFDS
02-03-2005	Mouritzen	Morten	DFDS
23-02-2005	Christensen	Hans Jørgen	Esvagt
01-02-2005	Lindberg	Kasper Trap	Maersk Supply
01-02-2005	Vidoy	Oli Danjalsonur	Maersk Supply
01-03-2005	Pedersen	Morten Holme	Maersk Supply
01-03-2005	Dahl	Claus Pedersen	Maersk Supply

22

Slettet p.g.a. restance

Bjarki Túná	Fjördal	A.P. Møller
Kaj Ellegaard	Sørensen	A.P. Møller
Paw Dalmose	Sørensen	A.P. Møller
Thomas	Berger	DFDS
Rene Boysen	Kristensen	DFDS
Jens	Mikkelsen	DFDS
Mark	Roussoulieres	DFDS
Jørgen B.S.	Kielsen	Royal Arctic Line

Ind/Ud januar 2005

Ind	9
Ud	23
Netto	<u><u>-14</u></u>

Ind/Ud februar 2005

Ind	12
Ud	13
Netto	<u><u>-1</u></u>

Bemærkning januar: Årsrevision vedr. restancer, dokning DFDS m.v.

FYRINGER

OPSIGELSER PÅ VEJ I ALCATEL

Alcatel Submarine Networks Marine A/S (ASN Marine A/S) varsler opsigelser. Igen fristes man til at sige. For også i 2004 stod den på opsigelser for at reducere omkostningerne i rederiet. På trods af dette, og på trods af at ASN Marine A/S faktisk har vundet store kontrakter siden, så er det altså nu igen blevet nødvendigt med en opsigelsesrunde, da man åbenbart stadig ikke har opnået tilfredsstillende resultater.

I skrivende stund er det endnu uklart hvad det præcist ender med, og hvem der helt konkret vil blive opsagt - og hvornår. Foreningen modtog, - i lighed med de øvrige organisationer - den 1. marts 2005 en fax fra ASN Marine, hvori der blev informeret om de forestående planer.

Planerne vil resultere i en reduktion på 34

søfolk i løbet af 2005, ligesom der også vil blive opsagt 14 kontorfolk. I 2006 vil der blive opsagt yderligere 30 søfolk og 4 på kontoret. Rederiet vil fastholde danske skibe under dansk flag, mens man ønsker at ændre den nuværende bemandingspolitik og bl.a. ansætte filippinske søfolk.

Rederiet planlægger at indkalde de berørte organisationer til forhandlinger omkring aftrædelsesordninger, i løbet af marts og april.

Foreningen har meddelt ASN Marine A/S, at vi tager varslingen til efterretning, samt at vi forbeholder os retten til at tage fagretslige skridt i forbindelse med opsigelserne.

ChrP

Royal Arctic Line

Efter et forhandlingssamarbejde mellem rederi og de ansatte, er der opnået enighed om en fastlønsaftale.

Aftalen har været til urafstemning blandt medlemmerne, og aftalen er enstemmigt godkendt.

Aftalen er netop nu på vej til godkendelse i Danmarks Rederiforening, og kan herefter underskrives af rederi og forening.

Skoleskibet "Danmark"

Forhandlinger om fornyelse af overenskomsten er startet med baggrund i ordinære lønforhøjelser.

BORNHOLMSTRAFIKKEN

SEJLER UD I FRI KONKURRENCE 1. MAJ 2005

EN TURBULENT FORRETNING

Så langt tilbage vi som nu arbejder i Sø-Restaurationen kan huske, har der aldrig været ro om BHT. De ansatte har måtte leve med en stadig usikkerhed om jobbet i morgen og i overmorgen. Det har sat sit skæbnetunge præg på virksomheden, så meget desto mere som Bornholm i forvejen er belastet med en rekordhøj arbejdsløshed, og fordi BHT har været øens største virksomhed gennem perioden, med Espersens fiskefabrik som eneste konkurrent.

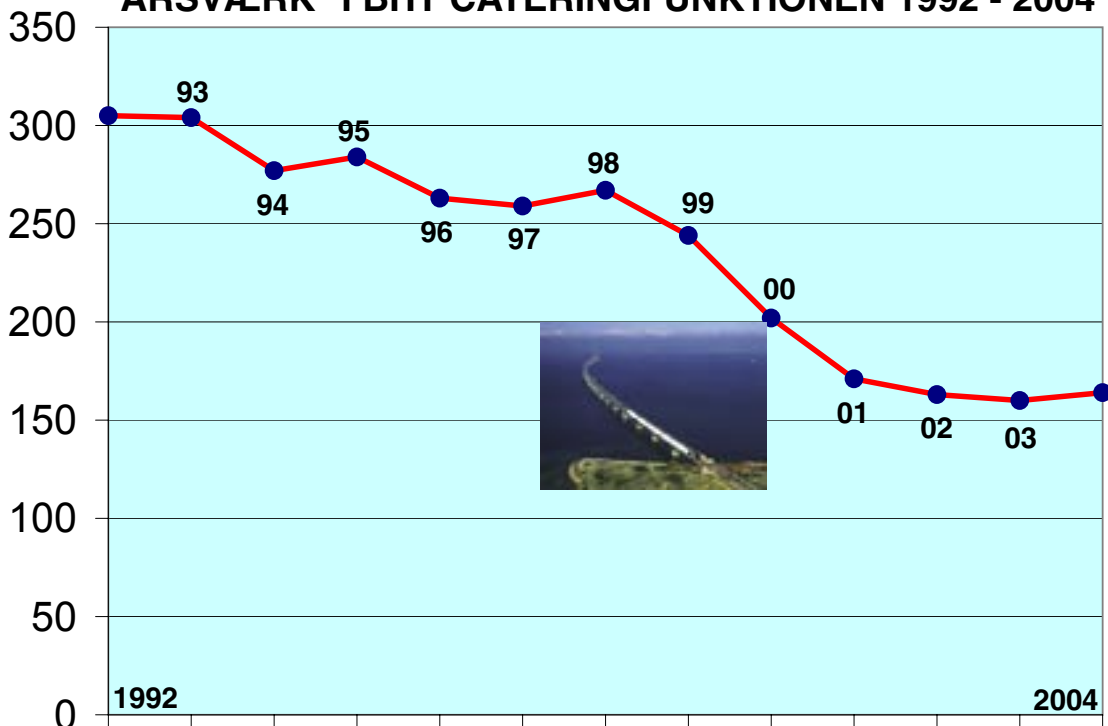
Når der sker noget i BHT, så ryster ø-samfundet og de lokale aviser svumler. Særlig debatten om Øresundsbroen og natbådernes fremtid, har givet anledning

til kilometerlange ophidsede debatter i medierne, hvor alle bornholmere har taget del. Det berørte hver eneste ø-boer. Desværre var der på et tidspunkt stor modstrid mellem det entusiastiske forsvaret for bevarelsen af natfærgerne, og det faktiske passagertal.

At staten har været ejer af trafikken frem til 1. maj i år, hvor den endelige privatisering sker, har uden tvivl været en lang fortælling for sig, som burde skrives af de indviede. Der har været livlig rejseaktivitet mellem øen og Slotsholmen i København. Begge veje. Og mange saftige historier at berette.

Midt i turboens øje har BHT sejlet videre,

"ÅRSVÆRK" I BHT CATERINGFUNKTIONEN 1992 - 2004

med og uden toldfrit salg, med og uden Øresundsbro, uden og med hurtigfærgen....., og har demonstreret en enestående indre solidaritet. Vi har aldrig fanget BHT i en egentlig usaglig opsigelse/afskedigelse, selvom det selvfølgelig ikke kan bestrides at det kan være sket. Men alt er gået efter de dyre statslige regelsæt om varsler, tid til indsigelse og høringer. Bagved procedurerne har vi ikke været i tvivl om virksomhedens kollektive ansvarsfølelse for den enkelte ansatte. Og når vi bruger udtrykket ”kollektive”, mener vi netop ikke bare ledelsen på land, men hele virksomheden.

Da fyringsrunderne tog fart i 1999-2000, måtte en personaleleder forlade jobbet. Det tog på nerverne at være medansvarlig for prikkeriet, og han tabte pludselig det hele på gulvet i fortvivlelse.

Er der lys for enden af tunnelen? Tjahh, personalesituationen har nu været stabil nogle år, og der er tilsyneladende stor optimisme i den hektisk nyetablerende private virksomhed. Der sker stadig lige netop nu udskiftning af gamle færger til nye mindre ro-pax-skibe med mindre personalebehov til følge. Til gengæld åbner privatiseringen måske op for nye muligheder, nye tanker og nye forsøg, fremfor den stadige snævre tilpasning til vanskelige vilkår.

Cateringfunktionen som helhed har været, og er stadig, den største personalegruppe i BHT, og samler næsten halvdelen af alle ansatte. Som det fremgår af diagrammet på foranstående side, er det totale personaleforbrug i cat.-området fra 1992 til i dag blevet næsten halveret.

Samlede antal ansatte i BHT var i 1992 696 (catering 44%), og i december 2004

355 (catering 46%).

KNUDEPUNKTERNE:

Den svenske krone

I slutningen af 1992 vaklede den svenske økonomi, og valutaspekulanter satte hårdt ind på at køre kroneværdien i sæk (eller var det omvendt!). Det fik mærkbare og varige følger for den svenske krone - og indirekte for BHT. Svenskerne rejste ikke så meget ud, og tyskerne valgte Bornholm fra til fordel for Sverige. BHT tilpassede sig løbende med færre ansatte til følge.

Det toldfrie salg

Sommeren 1999 bar præg af at ”Tax-Free” på Ystad-ruten måtte indstilles, som følge af lovændringer tilpasset et længe ombrust EU-direktiv.

Øresundsbroen

Beslutningen om Øresundsbroen blev truffet i midten af 1990’erne, og broen blev officielt indviet 1. juni 2000.

Hele broprojektet og dets betydning for Bornholm, og BHT i særdeleshed, var i årevis det betydeligste samtaleemne på Bornholm.

BHT tilpassede sig igen realiteterne, og da broen endelig åbnede i 2000, var det værste ved at være overstået.

"Villum Clausen"

Indsættelsen af hurtigfærgeren "Villum Clausen" i foråret 2000, betød et andet slags vendepunkt for BHT. Fra 1999 og frem til i dag, er passagertallet på års-basis steget fra rundt en million til næsten halvanden million. Hurtigfærgeren og broforbindelsen har tilsammen reduceret den samlede rejsetid fra København til Rønne, til under 3 timer. Det har betydet langt mere spontan rejseaktivitet til øen, og, som en fra BHT udtrykker det, ofte har man indtryk af at en god vejrudsigt kan aflæses på næste dags passagertal.

Udlicitering

I 2003 blev "trafikken" igen mødt af en ny udfordring. Udlicitering i konkurrence med det private erhvervsliv. Alt efter EU-formynderi. Man skulle byde ind på hele Bornholms egen private personlige færgerute, med risiko for at miste den stolte virksomhed til udenforstående.

Vi husker tiden som både nervøs opspændt, men også optimistisk, og det skulle da også vise sig at BHT's forarbejde var i orden. Der var ingen seriøs konkurrence, og BHT vandt licitationen den 16. april 2004.

Nye færger

I udbudsmaterialet for licitationen var det forhåndsbestemt, at det vindende rederi skulle sejle med: 1) en hurtigfærge, 2) en konventionel færge og 3) 2 ro/pax-færger mellem Køge og Rønne.

Der var ikke mange markedstilbud om ro/pax-færger med de krævede specifikationer til ruten, og BHT besluttede at bygge to nye i Holland.

De to nye færger m/f "Hammerodde" og m/f "Dueodde", forventes indsat 1. maj 2005. Samme dag udfases m/f "Jens Kofoed" og sælges til Ekerö-Linien på Ålandsøerne.

1. maj 2005 er "trafikkens" verden igen helt ny. Nye færger, 100% privat virksomhed og medlem af Bilfærgernes Rederiforening. Vi håber det kommer til at gå rigtig godt.

OK-FORHANDLINGER 2005

2002

Da vi senest forhandlede overenskomst i BHT, var situationen også særlig. Hvornår har hvad snart ikke været særlig i BHT?

DSRF var endeligt ude af CFU-forligets slagskygge, der var vilje til at sætte konfliktvarsel bag overenskomstkravene, og statens repræsentant fandt en særlig smutvej til protokollatbestemte tillæg, som staten ikke ville blande sig i, hvis vi var villige til at skrive "ny løn" ind i OK-teksten. At vi samtidig satte "ny løn" ud af kraft i tillægs-protokollatet, havde ingen betydning. Snurrig, men aktuelt en kreativ tankegang.

Vi opnåede markante lønforbedringer. Vores holdning var og er, at de var strengt nødvendige for lønmæssigt at ligestille catering-personalet med den øvrige besætning, set i forhold til uddannelse og lignende kriterier. Vi havde længe ligget langt bagud, og havde været låst gennem vores medlemskab af den statslige hovedorganisation OC (overenskomstanstattes centralorganisation).

2005

Indledningsvis forlængede vi overenskomsterne med en måned til 1. maj 2005. Som annonceret i sidste nummer af fagbladet, var der herefter aftalt et lukket maratonmøde på hotel i dagene 2.-4. marts.

Bornholmermøderne blev imidlertid aldrig afholdt, uden i vores egen interne kreds med forening og tillidsrepræsentanter.

Vi havde nemlig fremsendt et færdigt udkast til en ny overenskomst, baseret på gældende overenskomstvilkår i Bilfærgernes Rederiforening. Sagen er, at vores kollegiale organisationer har ho-

vedaftaler med Bilfærgerne - hvilket vi ikke har. Og for hver enkelt organisations vedkommende er der for længe siden indgået protokollatmæssig aftale om, at de enkelte hovedaftaler med Bilfærgerne er gældende udgangspunkt for årets forhandlinger.

Der er altså ikke tale om ordinære fornyelser af nogen overenskomster. Principielt er der tale om nye lønniveauer og nye vilkårsbestemmelser i det hele taget, *modificeret i lokalaftaler som de nu engang vil blive strikket sammen.*

For vores vedkommende befinder vi os i et frit rum, hvor de andre har noget at læne sig op af, eller kræve realiseret som det er. Vi kan selvfølgelig ikke aftale noget som helst, før den øvrige forhandlingssituation har fundet sine fødder.

Vi har ikke bedt om denne situation. Det er BHT som har valgt at melde sig ind i Bilfærgernes Rederiforening, og bekræfte overfor de øvrige organisationer at vilkår herfra kan gælde fra 1. maj 2005. Så er kortene spillet, og vores krav ligger fast og afventende på lokalaftalerne.

Faglærte aflønnes ensartet og på ensartede vilkår. Nuværende lønrelationer i vores gældende overenskomst bibeholdes. Vi vil ikke riskere igen at sakke agterud og skulle kæmpe os frem fra gang til gang.

Der er ikke aftalt nye møder, vi venter.

Vi er blevet spurgt af "BornholmsTidende" om der er udsigt til konflikt. Svaret er selvfølgelig at muligheden aldrig kan afvises, uagtet det ikke er vores ønske. Kortene er placeret i Rønne.

NYE TILLIDSREPRÆSENTANTER

Jeppe Skøde Knudsen.

DFDS, kok

"Pearl of Scandinavia"

Er 37 år og startede med at sejle i DFDS i 1985. Efter 2 år skift til Dannebrog Rederi hvor uddannelsen blev afsluttet. Fortsatte 4 år i Dannebrog hvorefter det blev til Søfartsstyrelsen og senere Mærsk Supply. Efter 4 år på landjorden blev det igen til DFDS i februar 2002, hvor Jeppe var TR-suppleant før det seneste skift til "Pearl of Scandinavia".

Jeppe har været medlem af foreningens bestyrelse siden 2004.

Bitten Sørensen.

DFDS, messemod

"Pearl of Scandinavia", suppleant

Er 29 år og har sejlet med DFDS siden 1997. Først med "Dana Anglia" på Esbjerg-Harwich ruten, og fortsatte med navne- og fartskifte til "Duke of Scandinavia", på den kortlivede Polens-rute fra København. Jobbet som messemod fulgte med til "Pearl of Scandinavia".

Jytte Melin.

Samsø Linien, cat.ass.

Jytte er uddannet sygehjælper, er 51 år, og har været vidt omkring på arbejdsmarkedet.

Er gift med en navigator, og har sejlet gennem de seneste 7 år. De første 4 år med Det Ærøske Færgeselskab, med alle 3 færger, og gennem de sidste 3 år med Samsø Linien's "Kyholm".

FRATRÅDTE TILLIDSREPRÆSENTANTER

Jarl Birch Andersen **DFDS, "Pearl of Scandinavia"**

Jarl har været tillidsrepræsentant siden december 1999.

Efter nogle drøje år med ingen eller en enkelt TR i DFDS, var Jarl en af de første som stillede sig til rådighed for et ofte opslidende arbejde. Jarl har som tillidsrepræsentant udført et kæmpestort engageret arbejde, og stor tak fra foreningen.

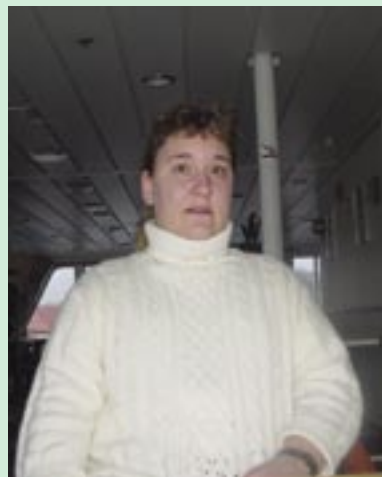

Jane Skousen Nielsen **Samsø Linien**

Jane har været tillidsrepræsentant fra januar 2004.

Er nu udnævnt til supervisor og valgte at stille sit mandat til rådighed i den forbindelse.

Foreningen takker for engageret og loyalt samarbejde.

NYBYGNINGEN I RØDOVRE ER NU FÆRDIG

**OSLO-BÅDENE ER BLEVET FRISKET OP FOR CA.
100 MILLIONER KRONER**

USA SKÆRPER IGEN

ADGANGSFORBUD FOR VISSE SØFARENDE

SKÆRPEDE REGLER FOR LANDGANG

*Sakset fra Danmarks Rederiforenings
NYHEDSBREV, nr. 3-4 marts 2005.*

”USA Customs and Border Protection og U.S. Coast Guard har indgået en aftale om særlige landgangsprocedurer for søfarende fra 25 lande i Mellemøsten, Afrika og Fjernøsten, der som besætningsmedlemmer anløber amerikanske havne. Søfarende fra disse lande vil i fremtiden ikke få adgang til landgang, ligesom skibets kaptajn skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at forhindre uretmæssig landgang. Der kan i sådanne tilfælde blive stillet krav om, at rederiet skal indgå aftale med et privat bevogtningsfirma om at udføre personkontrol ved skibets landgang med henblik på at sikre, at de pågældende søfarende ikke kan gå fra borde.”

I annex II til det pågældende memorandum, kan man i punkt 4 læse, at eventuelle søfarende fra disse lande, skal stille til mønstring hver 4. time under opholdet i en havn i USA!

TOP 25 NON GRATA SØFOLKS NATIONALITETER

Afghanistan
Algeria
Bahrain
Bangladesh
Egypt
Eritrea
Indonesia
Iran
Iraq
Jordan
Kuwait
Lebanon
Libya
Morocco
North Korea
Oman
Pakistan
Qatar
Saudi Arabia
Somalia
Sudan
Syria
Tunisia
United Arab Emirates
Yemen

RIDS I DANSK ARBEJDERBEVÆGELSE HISTORIE

(Afsnit 11)

PERIODEN 1890-1899

1894

Snedkerforbundet

I Esbjerg afgøres en konflikt med snedkerforbundet ved lodtrækning. Snedkerforbundet er også i en 15 ugers konflikt med B&W som afgøres ved kompromis, hvor der gives indrømmelser svarende til de stillede krav, de får bare et andet navn. Hos DFDS nedlægger skibssnedkerne arbejdet i februar og konflikten slutter i april.

EFTERSKRIFT LOUIS PIO

Louis Pio dør i USA 27. juni, 52 år gammel, udslidt og færdig, som Jens Engberg skriver i "Til arbejdet! Liv eller død! – Louis Pio og arbejderbevægelsen", hvorpå det følgende er baseret.

Han fortjener en gravefterskrift i denne histories sammenhæng.

Den socialdemokratiske historieskriving har altid haft det vanskeligt med Pio. Det går så dybt, at selv slaget på fælleden i maj 1872 er blevet set med samtidens borgerlige øjne, som en småkomisk affære hvor murersvend Grøn havde fået en kæp i øret, et sammenrend af gadedrenge og løsagtige eksistenser, og et latterligt politiopbud. Man kan spekulere over om grunden til den socialdemokratiske afstand til Pio er af radikal politisk natur, eller skyldes det forhold at Pio efter flugten til Amerika i 1877, røg direkte fra heltestatus til slyngel, svindler og det som var værre. Man kan antage at såvel den store politiske forskel på en Pio og den socialdemokratiske bevægelse efter Gimle-kongressen i 1876, samt den populistisk let tilgængelige vinkel, hvor en besværlig syndebuk fødes i 1877, spiller sammen til en højere enhed.

Uanset hvad. Louis Pio er den eneste storslåede ridderskikkelse i dansk arbejderbevægelses historie. Ingen før, og ingen siden, har i en sådan selvopofrende grad udfyldt sit korte liv i et nervøst overophedet spændingsfelt omkring de mange og svages forvandling fra usselhed, til magt og værdighed. Måske tæt på en undtagelse, hans ven og medkæmper Harald Brix.

Angrebene mod Pio var fra starten af hans politiske liv omkring 1870, utallige og mangeartede. Særlig blev han vedvarende og hårdnakket angrebet for økonomiske forhold, uagtet han aldrig blev afsløret med forgyldte badeværelser eller lignende, som det er blevet moderne i den nyeste fagbevægelses tid. Han levede og overlevede stort set med ingenting hele livet igennem.

Pio fødes i det fattigfine borgerskab i 1841. Både forældre og en storebror er dybt konservative, men prøver når det går værst for Pio at hjælpe hvor hjælpes kan, også med bønsskrivelser til fine rigere bekendte og til kongen selv. Broderen bliver i 1868 som en anerkendt pædagog leder af Borgerdydsskolen, hvor han i perioder hjælper Pio med stil-ling som hjælpelærer. På et tidspunkt forlader Pio frivilligt den lønnede stilling, fordi han ikke ønsker at kompromittere broderen med det som vil ske. Som ung studerer Pio ivrigt eventyr og folketro, sideløbende med at han tager studentereksamen og fuldfører noget universitetsstudie (folketro er han besat af hele livet, og på et tidspunkt udtaler han, at der går en lige vej fra eventyr til socialisme). Han får stilling ved militæret og deltager som løjtnant i 1864. I august 1869 ansættes han ved postvæsenet, og med eksaminer og løjtnantkarrieren i baggrunden, er han nu som født til at leve et liv i behagelighed, og ende som postmester i en provinsby med korsebånd og stjerner.

Ikke desto mindre finder vi ham i slutningen af 1871 i et mørkt kælderlokale under dan-sebeværtningen Phønix, hvor han lever, bor og arbejder. Om natten med gyngende lofts-brædder hvor han forsøger at sove på en sofa. Her har Internationale kontor, og herfra holdt Pio ene mand landets mest omstridte og forhadte blad kørende, medens han lang-somt er på vej til sammenbrud. Øverst oppe i samme ejendom holder tidens unge radika-liste til på helt andre vilkår. Her bor maleren og digteren Holger Drachmann, og heroppe kommer Pio's skolekammeret Viggo Hørup på besøg i muntre lag, som om natten træk-ker ud til berværterhaverne på Frederiksberg. Uden Pio's vidende skriver hans mor et fortvivlet brev til Pio's bekendte Fru Berling, som skaffer ham midler til en livsfornyende udlandsrejse, hvor han samtidig kan arbejde på de internationale forbindelser.

Fru Berling er et særligt kapitel i Pio's overlevelse. Stærkt katolske Polly Berling er enke efter kammerherre Carl Berling, som fik sin titel fordi han formelig solgte sin elskerinde (senere grevinde Danner) til Frederik den Syvende. Pio er på et tidligt tidspunkt huslærer for Berling's 2 sønner og indgår med tiden i et intimt forhold til familien, hvor fru Berling imellem træder hjælpende til. På et tidspunkt opfordrer politiet enkefruen til at afskedige Pio og hun overhører henvendelsen. Meget tyder på at Pio sprogligt flørter med både ka-tolicismen og familiens kvinder, og der er fortællinger om forsmået kærlighed til en datter, som angiveligt skulle have ført ham ind på den radikale socialismes vej. Boulevard-uge-blads-journalistisk eksisterede også i de tider.

Pio har uden tvivl været en udpræget charmør med gode evner for kvindeflørt, og kvin-der optræder ofte som frelsende engle i hans fortumlede livshistorie. En grevelig svensk kvinde, Jacqueline Liljencrantz, bestormede i 1875-76 Pio med en voldsom opmærksom-hed. Pio satsede i 1876 med køb af en ny trykkemaskine til "Social-demokraten" til 30.000 kroner uden at eje en øre. Han lånte her og han lånte der, og han lånte blandt andet 6.000 kroner på en veksle af Jacqueline som var en rest fra hendes arv. Hele handlen og gæl-den til Jacqueline blev en bjælke til hans danske ligkiste. På det tidspunkt var nedtur og lavkunjunktur i rivende udvikling, og politiet fulgte nøje med i alle de vanskeligheder som tårnede sig op omkring Pio. Planerne blev lagt og den 12. december 1876 havde politiet det første møde med Pio med tilbud om penge til at emigrere, og den 27. december indgår Pio så en aftale.

Hele historien er både dramatisk og spændende, og Engbergs bog kan varmt anbefales

for interessede.

Også fængselshistorien hører med til en forståelse af "flugten". Pio blev næppe nogensinde rask efter årene i fængsel. Selvom han efterfølgende arbejdede som i febevildelse, måtte han ofte melde afbud til møder, med begrundelse i sygdom og svækkelse, og med tiden blev det en belastning. Han blev indbudt til en utal af møder som æresgæst og når han igen og igen takkede nej, begyndte græsrodderne at knurre. Var han måske blevet for fin på den, ovenpå al hyldest-virakken efter løsladelsen?

Allerede tidligt under fængselsopholdet fik han konstateret fremskreden tuberkulose, hvilket autoriteterne trak på skuldrene af og erklærede ham "fit for tugthus", og brugte lejligheden til at forbyde ham ekstraforplejning og besøg udefra. Det kunne jo være derfra "forgiftningerne" kom! Varetægtsfængslingen varede 15 måneder, og tiden trak ikke fra domsudmålingen. Herefter sad Pio i total isolation

fra 15/8-73 til benådningen 8. april 1875. Engberg skriver: "Her blev det alvor. De blev ført i bad, blev berøvet alle personlige ejendele, fik hår og skæg raget af, blev iført den grå fangedragt bestående af bukser, der gik til knæene, lange uldne strømper, træetøfler, skjorte og trøje. Desuden fik de en hue med påsyet maske til at tage for ansigtet (blev brugt på gårdture for at forhindre fangerne i at lære hinanden at kende), samt en stor blikplade med et nummer til at hæfte på brystet....". Total isolation var total isolation. Selv under søndagsgudstjenesten blev de anbragt i hver sin aflukkede bås, og cellen var forsynet med toilet og lem til mad.

Engberg skriver ved flere lejligheder at en sådan dom efter datidens standarder i princippet kunne betragtes som en dødsdom.

Alt hvad Pio foretog sig efter fængslingen var op af bakke. Konjunkturerne vendte og oppositionen mod Pio's linie blev klar og åbenlys. Pio selv var på mange måder original socialist, men næppe siden anerkendt som sådan (heller ikke af Engberg). Han var fragmentarisk bekendt med forskellige af tidens store teoretikere og særlig tyske Lassalle, som var i evig strid med Marx og Engels, antages at være en af Pio's vigtige kilder og

inspiratorer. Pio var tilsvarende Lassalle varm fortalere for arbejdernes egne produktionsvirksomheder. I landbrugsspørgsmål var Pio inspirerende for hele den socialistiske bevægelse gennem brevveksling med Marx og Engels. De store forskelle til det danske socialdemokrati, kunne findes i spørgsmål om samarbejde med Venstre, decentralisering af beslutningsprocesser og prioriteringer omkring produktionsvirksomheder eller det politiske parti.

Den historiske kulegraving af sådanne spørgsmål er vanskeliggjort, fordi Pio selv næsten altid skrev under pseudonym og fordi han brændte sine brevvekslinger. Og nok heller ikke længere interessant udenfor akademiske cirkler.

Konkluderende for Pio's "flugt":

Konjunkturerne raslede nedad.

Fængselsopholdets nedslidning af helbredet.

Den nye fængsling af vennen Harald Brix.

Stor uenighed i bevægelsen og Pio i mindretal når det gjaldt.

Personlig økonomisk fallit.

Et tilbud "you can't refuse".

Drømmen om Amerika som den store byggeplads.

Fængslingen af Brix i september 1876 kan antages at være "dråben". Pio frygtede, og sikkert med rette, at han ville lide samme skæbne. Brix redigerede på tidspunktet det satiriske ugeblad "Ravnen", som var den eneste publikation som gav overskud til alle de andre underskud. Brix var samtidig nærmeste ven og kampfælle, med hvem Pio aldrig var i modstrid. Brix selv blev døende benådet juleaften 1880, og levede sine sidste måneder i forbitret kamp mod Socialdemokratiet, som han beskyldte for at svigte socialismen efter Pio's "flugt".

Engberg har gravet dybt for at følge Pio i USA, og det er lykkedes således at der er tegnet et billede af en feberhed begavelse, som på alle mulige utænkelige måder forsøger at forsørge sin lille familie, for det meste på mager vis. Når han endelig er på vej til at lykkes, står hans idealisme eller hans manglende praktiske færdigheder ham i vejen. Det lysner lidt i hans sidste år hvor han også på baggrund af Cavling's mellemkomst skriver artikler til Politiken.

"I 1893 og 1894 fortalte Henrik Cavling, at da han havde besøgt Pio, havde denne muntert sagt til ham, at han nok snart kom tilbage og startede en lille revolution. Men Cavling var klar over, at dette med at kunne vende tilbage til Danmark ikke var nogen spøg for Pio", "Hans læber skælvede, og hans øjne veg til side, som altid, når talen faldt på hjemlandet."

Pio nåede lige præcis at få mulighed for at blive rig ved samarbejde med den amerikanske oliemillionær Flagler, i tilknytning til et projekt om udvikling af Florida. I forbindelse med noget vejanlæg for han vild i et sumpet urskovsterræn, og blev alvorligt syg. Ganske kort tid efter døde han 27/6-1894, efter endnu en rejse for at agitere for sin nye by blandt danskere i Minnesota.

Legenden Pio fik aldrig sin fortjente plads i danmarkshistorien, på grund af politisk modvilje og syndebooksstatus hos Socialdemokratiet. Det lykkedes dog hans datter Sylvia mange år efter, at bevæge den kvindekære Stauning, som blev glødende forelsket i hende på sine gamle dage. Derfor mindstenen på Vestre Kirkegård i dag. Sylvia's største mål i livet var nok at pudse snavset af Pio's minde, og det lykkedes altså lidt, men aldrig helt. Pio var og blev en lyssky plet i Socialdemokratiets historie. Og det er synd, for Socialdemokratiet og dets selvforståelse.

I sidste halvdel af halvfemserne er der buldrende højkunjunktur og konfliktlysten er stor, som den naturligt nok altid er under højkunjunktur. Den tunge og dynamiske jernindustri tegner sig i centrum af den banebrydende vej til septemberforliget i 1899. Men ellers er der et omfattende antal konflikter på alle fagområder. Udover lønspørgsmål drejer det sig ofte om principiel anerkendelse af fagforeningen og dens forhandlingsret. I lønkampene er spørgsmålet om minimalløn central. Arbejdsgiverne slås for individuel bundløs aftaleret. Næsten hele organisationsstrukturen i fagbevægelsen falder på plads.

Stort set alle fag finder sammen i forbund på landsplan gennem halvfemserne. Samtidig oprettes lokale fællesorganisationer i mere end 50 danske byer, som en slags mini-LO'ere. Kun få steder vælges branchestrukturen som ellers er normal i det øvrige Europa. I det følgende omtales de store og principielle konflikter forholdsvis indgående, medens der stadig som i det foregående udvælges mindre, men særprægede, fra den detaljerede oversigt som findes hos "Jensen & Olsen", i deres historiske oversigt over de enkelte forbund.

1895

Højkunjunktoren tager til og smede- og maskinarbejderforbundet i Århus er kommet på fode efter det totale nederlag i 1891.

Typograferne gennemfører løn- og arbejdstidsaktioner i provinsen hvor en landsdel bliver ordnet af gangen. Kun få steder er det nødvendigt at anvende egentlig strejke.

Fra slutningen af april indledes så småt den store dominerende konflikthistorie fra 1890'erne, med jernindustrien som smeltedigel.